

Izsák Izrael Izsák És Felesége

Édesanyám, Izsák Izsákné (szül. Legmann Ráchel) és édesapám látható a képen. A képet Marosvásárhelyen készítette a zsidó származású Weintraub fényképész 1924-ben, házasságuk után 17 évvel. Apám 1885-ben született, Mezőszabadon. Ott iskola nem lehetett, valószínűnek tartom, hogy vagy magánúton végezte az elemi, vagy bevitték Marosvásárhelyre. Sem héderbe, sem talmud-tórába nem járt. Az érettségit, a felsőbb osztályokat, Brassóban járta ki. A brassói felső kereskedelmi iskolának volt a diákja, és ott is érettségizett. 1901 júniusában tette le az érettségit [lásd: kereskedelmi iskolák]. Véleményem szerint a tanárai elfogultak voltak, ugyanis nem szabad elfelejteni, hogy apám zsidó volt. Tizenkét tantárgy közül hetet jelessel végzett ? mindezek ellenére jó érettnak nyilvánították, nem pedig jelesnek. Román nyelvből is jeles volt. Apám magyar anyanyelvű volt, de románul már gyermekkorában megtanult. Jól beszélt németül is. Valami keveset tudott olaszul és franciául is, de beszélni nem tudott. A szülei azért küldték különben Brassóba, hogy tanuljon meg németül. Miután elvégezte a felső kereskedelmi iskolát, banktisztviselő lett a marosvásárhelyi Agrár Bank ludasi fiókjánál. Innen áthelyezték a bank sepsiszentgyörgyi kirendeltségéhez. Ekkor már házas volt. Sepsiszentgyörgyről behívták Marosvásárhelyre, a bank központjába, és a bank egyik főtisztviselője, egyik igazgatója lett. Az apám nem volt vagyonos soha. Nem volt üzletember, nem voltak neki kereskedői hajlamai. A jövedelméből viszont meg tudtunk élni. Édesanyám 1884-ben született, Drágban. Hogyan nevelkedett, és hogy hol végezte az elemi, azt nem tudom. A négy polgárit Budapesten járta. A nagybátyjánál lakott. Édesanyám ott nagyon gazdag művelődési életet élt. Színházba járt, folyóiratokat, irodalmat olvasott. Miután hazament Drágba, folyóiratokat járatott Pestről: a ?Magyar Lányok?-at és a Kiss József költő által alapított kiváló irodalmi lapot, ?A Het?-et. Édesanyám nagyon szerette a népművészetet, ő nevelt rá engem is a népművészet szeretetére. Marosvásárhelyen ismerkedtek meg a szüleim. Volt egy König család Marosvásárhelyen, König Gyula és felesége, Berta, aki anyámnak rokonsága volt. A König Gyulának volt egy húga, a König Róza. Ők figyelmeztették valószínűleg az anyámat, hogy van egy fiatalember, az apám, aki családalapító

lehetne. Jó állása van, anyagi szempontból stabil. Valahogy sikerült elérniük, hogy a két fiatal összeismerkedjen, a többi pedig biztos ment magától. Berta néninek öt lánya volt. Egyik lánya, az Iló néném, egy marosvásárhelyi román nemzetiségű gyógyszerészhez ment feleségül. A lánya már románként nőtt fel. A bátyáim később is, miután Iló néniék az 1930-as években elköltöztek Temesvárra, tartották velük a kapcsolatot. König Gyula jóval a deportálások előtt meghalt, még az 1930-as években. Feleségét, Berta nénit és négy lányát deportálták, ott haltak meg Auschwitzban. A szüleim 1907-ben házasodtak össze Marosvásárhelyen.